

РЕШЕНИЕ

№ 208

гр. София, 06.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, VIII ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на пети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ваня Н. Иванова

при участието на секретаря Даниела Бл. Ангелова
като разгледа докладваното от Ваня Н. Иванова Гражданско дело №
20211800100619 по описа за 2021 година

ХР. Н. П. е предявила срещу Е. Б. и Л. Е. Б. отрицателен установителен иск с правно основание чл. 62, ал. 2 СК за установяване, че малолетното дете Л.Е. Бекташенвич не е заченато и не произхожда от Е. Б., както и положителен иск с правно основание чл. 69 СК за установяване, че малолетното дете ЛЮБ. ЕЛВ. Б. произхожда от ответника Д. В. П..

Ищцата твърди, че с ответника Елв. Б. били в граждански брак, който бил прекратен с решение от 21.04.2021 г. по гр.д. № 401/2021 г. на РС-Ботевград. Твърди, че по време на брака ѝ с Е. Б. се родило детето Л. Твърди, че биологичен баща на детето е ответникът Д. В. П. .

В срока по чл. 131 от ГПК са подадени писмени отговори от ответниците Елв. Б. и Д. В. П., в които изразяват становище за основателност на исковете. Ответникът Е. Б. твърди, че не е биологичен баща на роденото по време на брака му с ищцата дете Л. Сочи, че след сключването на брака им ищцата заживяла с Д. В. П..

Малолетното дете Л.Б., чрез назначения от съда по реда на чл. 29, ал. 4 ГПК особен представител адв. Ц. У., изразява становище за основателност на исковете.

Съдът, след преценка на събраните доказателства по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

Така предявените установителни искове за оборване и установяване на произход от бащата са процесуално допустими.

Предмет на доказване по отрицателния установителен иск с правно основание чл. 62, ал. 2 от СК е невъзможността майката да е заченала от своя бивш съпруг, което предполага установяване, че е изключена всяка възможност за физически контакт между майката и бившия ѝ съпруг по време на зачеване на детето, за да се изключи съпругът като баща. По положителния установителен иск с правно основание чл. 69 от СК следва да се установи, че ищцата произхожда биологически от претендиращия баща – ответника Д. В. П..

Установява се от представеното удостоверение за раждане № 184/20.09.2018 г. на Л. Е. Б., издадено въз основа на акт за раждане № 0184/20.09.2018 г. от Община Б., че като негови родители са вписани Х. Н. П. и Е. Б..

С влязло в сила решение № 260041 от 21.04.2021 г., постановено по гр. д. № 401/2021 г. по описа на Районен съд – гр. Ботевград е прекратен склучения на 17.08.2017 г. между Х. Н. П. и Е. Б. граждански брак на основание чл. 50 СК.

Съгласно оборимата законна презумпция, уредена в правната норма на чл. 61, ал. 1 СК, съпругът на майката се смята за баща на детето, родено по време на брака или преди изтичането на триста дни от неговото прекратяване.

Тъй като детето е родено по време на брака между ХР. Н. П. и ответника Е. Б., са настъпили правните последици на уредената в чл. 61, ал. 1 СК оборима законна презумпция за бащинство, като в регистрите на населението за баща на ищцата е вписан съпругът на майката – ответникът Е. Б..

Според заключението на съдебно-медицинската експертиза, извършено след приложен ДНК-анализ, въз основа на взети кръвни проби от ищцата, Х.П., детето Л.Б. и ответника Д.П., всички немайчени алели в ДНК-профила на детето съвпадат с алел от съответния локус в ДНК-профила на ответника Д. В. П.. Въз основа на извършения ДНК-анализ е направен категоричен експертен извод, че вероятността Д. В. П. да е биологичен баща на детето Л.Б. при майка ХР. Н. П., е 0,9999999 /при гранични стойности от 0 до 1/. В съдебно заседание експертът заявява, че при този резултат биологичен баща на детето Л.Б. е Д. В. П..

Според показанията на св. Вл. Д., Х. и Д. били заедно от 2015 г. и имат дете Л., а Д. не е бил с друга жена, освен с Х.

При изслушването им по реда на чл. 59, ал. 6 от СК ищцата Х.П. и ответникът Д.П. заявяват, че от самото начало живеят заедно и понастоящем заедно отглеждат детето Л., чийто биологичен баща е Д. В. П.. Майката заявява, че бракът ѝ с Е. Б. е бил фиктивен и не е имала с него никакви отношения.

По делото се установи по безспорен начин от заключението на ДНК-експертизата, че Е. Б. не може да бъде биологичен баща на детето Л. Е. Б., родено от майка Х. Н. П.. Заключението е категорично и в частта му, че вероятността Д. В. П. да е биологичен баща на детето, при майка Х.П. е 0,999999999 при гранични стойности от 0 до 1, т. е. 99,99999999 %.

Въз основа на събраните доказателства съдът намира, че законовата презумпция по чл. 61, ал. 1 СК е опровергана, а изключително високата степен на вероятност за бащинство на Д.П., обуславя извод, че именно той е биологичният баща на детето Л. Е. Б..

С оглед на горното предявените искове с правно основание чл. 62, ал. 2 СК и чл. 69 СК се явяват основателни и следва да бъдат уважени, като се признае за установено, че Елв. Б. не е биологичен баща на детето Л. Е. Б., а негов баща е ответникът Д. В. П..

С оглед дадените в съдебно заседание отговори от ищцата Х.П. и ответника Д.П., че живеят заедно и се грижат заедно за малолетното дете Л., съдът намира, че не следва да се произнася по въпросите по чл. 70 СК, регламентиращи при кого от родителите да живее детето, мерки за упражняване на родителски права, режим на лични отношения между детето и родителите, както и неговата издръжка.

На основание чл. 73 – 75 ЗГР, след влизане в сила на настоящото решение, препис от същото следва да се изпрати на Община Ботевград – за вписване на така постановената промяна в акта за раждане на детето Л. Е. Б..

Така мотивиран, Софийският окръжен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 62, ал. 2 СК, че Елв. Б., роден на 28.09.1985 г. от гр. В, Република С, бивш съпруг на ХР Н. П., с ЕГН *****, не е биологичен баща на роденото по време на брака им дете Л. Е. Б., с ЕГН *****, роден на 17.09.2018 г. от майка ХР. Н. П., с ЕГН *****.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 69 СК, че Д. В. П., с ЕГН ***** е биологичен баща на детето Л. Е. Б., с ЕГН *****, роден на 17. 09. 2018 г. от майка Х. Н. П., с ЕГН *****.

ПОСТАНОВЯВА на основание чл. чл. 13 и 14, ал. 1 ЗГР промяна на бащиното и фамилното име на Л. Е. Б., ЕГН *****, роден на 17.09.2018 г., за което е съставен акт за раждане № 0184/20. 09. 2018 г. на Община Б., от Л. Е. Б. на Л. Д. П..

След влизане на решението в сила, заверен препис от него да се изпрати на Община Б. за вписване на промяна в акт за раждане на Л. Е. Б., с ЕГН ***** по реда на чл. 73 и сл. ЗГР.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____